

**ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 244/2017 ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΗΣ
ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ Ε.Α.Σ**

Φέρεται εις γνώση του **Συντονιστικού Συμβουλίου των Ενώσεων Αποστράτων Αξιωματικών (Ε.Α.Α.Σ. - Ε.Α.Α.Ν. - Ε.Α.Α.Α.)**, η υπ' αριθμ. 244/2017 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία κρίθηκε αντισυνταγματική η επιβολή Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων στους εν γένει συνταξιούχους του Δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων και των στρατιωτικών συνταξιούχων, ως ρητά αναγράφεται σε αυτή.

Συνοπτικά στο σκεπτικό της νομικά πρωτοποριακής αυτής απόφασης αναφέρεται ότι η επιβολή μέτρων σε συγκεκριμένη ομάδα που συνεπάγεται ιδιαίτερη οικονομική επιβάρυνση, πρέπει να αιτιολογείται ειδικώς, είτε από την ίδια τη ρύθμιση, είτε από την αιτιολογική έκθεση του νόμου που την επιβάλλει. Κάτι τέτοιο δεν έγινε στην περίπτωση της Ε.Α.Σ, οπότε η επιβολή της παρίσταται αναιτιολόγητη και ως εκ τούτου μη νόμιμη.

Επιπρόσθετα αναλύεται εκτενώς η παραβίαση της αρχής ισότητας στα δημόσια βάρη, υπό την έννοια ότι επιβαρύνεται υπέρμετρα μία συγκεκριμένη κατηγορία συνταξιούχων για την κάλυψη δημοσιονομικού ελλείμματος, τη στιγμή που δεν προβλέπεται ανάλογη υποχρέωση για τους λοιπούς πολίτες, ενώ το ίδιο το κράτος είναι υπόχρεο για την ορθή διαχείριση της δημοσιονομικής πολιτικής για την αντιμετώπιση των οικονομικών αυτών ελλειμμάτων εξ ιδίων πόρων.

Γίνεται το πρώτον αναφορική σύνδεση του συστήματος επαγγελματικής ασφάλισης με την καταβολή συντάξεων του Δημοσίου. Στα πλαίσια αυτά η καταβαλλόμενη σύνταξη των προσώπων που ανήκουν στην κατηγορία των ειδικών μισθολογίων αποτελεί αμοιβή και το Δημόσιο λογίζεται εργοδότης, εξαιτίας ακριβώς της ειδικής αυτής σχέσης που τους

συνδέει. Αποτέλεσμα αυτού είναι η ενεργοποίηση όλων των προστατευτικών μέτρων για τη διαφύλαξη ανατιολόγητων οριζόντιων και κάθετων περικοπών των συντάξιμων αποδοχών.

Δικαιολογητικός λόγος της προστασίας των συντάξεων των ανηκόντων στα ειδικά μισθολόγια δικαιούχων είναι ότι με τον τερματισμό του εργασιακού βίου, το ύψος της καταβαλλόμενης σύνταξης θα πρέπει να τελεί σε αναλογία, ήτοι σε εύλογη ποσόστωση με τις αποδοχές ενεργείας. Δεν απαιτείται να αντιστοιχεί ευθέως σε καταβληθείσες εισφορές ή κρατήσεις, αλλά θα πρέπει να είναι ικανή να εξασφαλίζει ένα αξιοπρεπές και ικανοποιητικό επίπεδο διαβίωσης. Τούτο δε συμβαίνει μεταξύ άλλων και για τους στρατιωτικούς συνταξιούχους.

Σε κάθε περίπτωση η Ε.Α.Σ αποτελεί κοινωνικό πόρο και εφόσον αυτός ο πόρος δεν έχει επιβληθεί σε όλους τους πολίτες με βάση την αρχή της καθολικότητας συμμετοχής στα δημόσια βάρη είναι μη νόμιμος, όταν μάλιστα η σύνταξη αποτελεί αμοιβή και δεν μπορεί να καλύπτει λοιπές κοινωνικοασφαλιστικές παροχές των φορέων κοινωνικής ασφάλισης (ΙΚΑ, ΟΑΕΕ) με τους οποίους οι συνταξιούχοι δεν έχουν σχέση. Κατ' αυτόν τον τρόπο συνδέονται οι στρατιωτικοί συνταξιούχοι με ελλείμματα ταμείων στα οποία ουδέποτε μετείχαν.

Καταληκτικά η Ε.Α.Σ προσκρούει στα άρθρα 4 παρ. 1 και, 22 παρ. 5 και 25 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος.

Ωστόσο θα πρέπει να σημειωθεί ότι μειοψήφησαν 8 μέλη του Δικαστηρίου, που έκριναν ότι η επιβολή της Ε.Α.Σ δεν προσκρούει στα ανωτέρω άρθρα.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί, ότι το σκεπτικό της απόφασης αυτής, ιδίως στο πλαίσιο ανάλυσης σύνδεσης αποδοχών ενεργείας με συντάξιμες αποδοχές, αποτελεί έναν σπουδαίο πυρήνα άντλησης νομικών επιχειρημάτων για την υποστήριξη της αιτήσεως ακυρώσεως κατά του

Νόμου 4387/2016 (Νόμος Κατρούγκαλου), με τον οποίο εξαιρούνται οι συνταξιούχοι στρατιωτικοί από τα ειδικά μισθολόγια, αφού αποσυνδέεται ο συντάξιμος μισθός τους από το μηνιαίο μισθό ενέργειας, η εκδίκαση της οποίας έχει προσδιοριστεί για τις 7 Απριλίου 2016 στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Αναφορικά με το ζήτημα διεκδίκησης των παρανόμως παρακρατηθέντων ποσών υπέρ Ε.Α.Σ είναι αναγκαίο να διευκρινιστούν τα εξής:

Όσα εν αποστρατεία Στελέχη είχαν κατά το παρελθόν υποβάλλει αίτηση/ένσταση/έφεση ή αγωγή στο ΝΣΚ, στο ΓΛΚ ή στο ΕΣ αντίστοιχα κατά της επιβολής της Ε.Α.Σ έχουν διατηρήσει ενεργό το δικαίωμα αγωγικής διεκδίκησης των ποσών αυτών, κατά πάσα πιθανότητα αναδρομικά από το έτος 2010. Ωστόσο αυτό μπορεί να αλλάζει κατά περίπτωση σύμφωνα με τα δεδομένα ενός εκάστου, οπότε η χρονική αφετηρία δικαστικής διεκδίκησης τους εναπόκειται στην κρίση του νομικού παραστάτη.

Όσοι πάλι δεν προέβησαν σε ουδεμία ενέργεια κατά το παρελθόν, δυστυχώς σύμφωνα με το σκεπτικό της απόφασης που αναπτύσσεται στη σελ. 122 αυτής, αλλά και το διατακτικό, **δεν υφίσταται βάση για άσκηση νέων αγωγών και ενστάσεων προς ικανοποίηση των αξιώσεων που έχουν γεννηθεί από την ίδια αιτία μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης.** Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι είναι δυνατή η διεκδίκηση των ποσών αυτών μόνο για το μέλλον, ήτοι μετά την 9-2-2017 και σε κάθε περίπτωση μέχρι τη συμπλήρωση διετίας (9-2-2019) για να έχει συγκεντρωθεί ένα αξιόλογο ποσό διεκδίκησης.

Αθήνα, 20 Μαρτίου 2017

Αναστασία Καρανίσα
Δικηγόρος Αθηνών